

ANGELUS

7.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností

13. února 2011 – **6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**

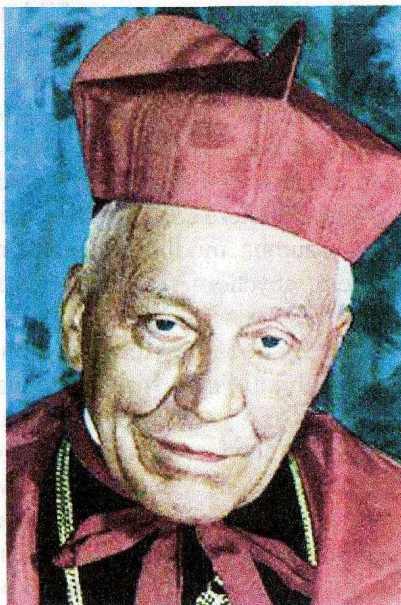
PROSLOV ARCIBISKUPA JOSEFA BERANA NA RŮŽENCOVÉ SLAVNOSTI V ROCE 1948

Drazí bratři a sestry,

toto číslo Angelu je věnováno modlitbě. V modlitbě není třeba hledat nic složitého, neboť i jednoduché modlitby mají velkou hloubku. Jako právě modlitba růžence. Přečtěte si článek kardinála Berana, jak prospěšná je modlitba růžence v rodině.

Drazí ctitelé Královny růžencové!

Naši předkové tak prožívali svaté náboženství, že jejich život byl zcela proniknut vírou a opravdovou láskou. Proto máme tolik krásných rčení a přísloví, která vyjadřují spojení víry a zbožnosti se skutečným životem. Tuto odezvu vidíme hlavně v lidové poesii národní, která vytryskla ze srdcí tohoto prostého lidu, v poesii lidové, která nám zachycuje duši dobrého českého lidu. Z ní můžeme též poznat, s jakou důvěrou lnul náš lid k modlitbě sv. růžence a jak byl přesvědčen o její velké moci. Tak ve *Svatební košili* je vyjádřeno toto přesvědčení, jakou moc má svatý růženec proti moci dábelské. Proto d'ábel tolik nenávidí tuto modlitbu, nenávidí svatý růženec, nenávidí všechno, co směřuje ke cti a oslavě Boží Matky. Maria rozdrtila d'áblovi hlavu a d'ábel podle odvěkého proroctví jí činí úklady a snaží se strhnout lidstvo v nenávist vůči všemu, co je ve spojení s Boží Matkou. Ctitelé Boží Matky spojovali vždy svou víru a oddanost k Panně Marii s láskou k svatému růženci. Proto když jsme pokročilejší než naši předkové – máme rozhlas, tisk, apod., - milujme též svatý růženec a buďme přesvědčeni, že právě sám d'ábel tolik bojuje proti této modlitbě. Musíme se soustavně utvrzovat v lásce k svatému růženci, neboť skrze něj zvítězíme nad úklady d'áblůvými, nad vším tím satanismem, který tolik usiluje

o zničení krásy Božího díla. Milujme svatý růženec, je to modlitba rozumná, modlitba odůvodněná a osvědčená.

Je to modlitba rozumná. Jak často slyšíme, že růženec jsou jen slova odemílaná, mechanicky posunovaná zrnka, že to není moderního člověka důstojné. Přiznám se, že někdy také ve shonu dne růženec odříkám jen rychle, abych nevynechal, ale přesto důvěřuji, že Boží Matka i tenhle růženec přijme. Ano, modlím se svatý růženec, a modlím se jej rád. Únava snad omluví, že není čas na rozjímání, ale když jej odříkám, i to je z lásky k Bohu, a proto i tak má svou účinnost.

Máme tajemství radostná, bolestná i slavná. V růženci zachytíme radost, které tolik potřebujeme pro svůj život. Moji drazí, kteří jste plni starostí a úzkostí, pečujte o své děti a starejte se, aby se i ony modlily růženec v těch těžkých a obtížných dobách. Naučíte se po vzoru Panny Marie a sv. Josefa radostně prožívat starosti a úzkosti rodinného života. Buďte si vědomi, že blaho národa je závislé na rodině. Rodině se musíme věnovat v první řadě. S radostnou důvěrou nesme své starosti, abychom dovedli nést i těžký kříž, a tak založili pevný základ štěstí i našich dětí.

Bolestná tajemství – modleme se, abychom nemuseli prožívat úzkost Spasitelovu v Getsemanské zahradě. Prosme, abychom našli sílu kráčet za Spasitelem. Kristus neodhodil svůj kříž, i když pod ním třikrát klesl. Ani my jej neodhazujeme. V kříži je vítězství. A proto jen svým křížem zvítězíme nad nejvyšší zlobou a nenávistí ďáblovou. Bolestná tajemství – mějme je často na paměti, abychom dovedli kráčet po cestě křížové, abychom křížem zvítězili.

Slavná tajemství. Velkou, bohatou odměnu chystá Pán všem, kdo se mu připodobnili na cestě křížové. Vidíme odplatu Matky Boží za to, že přijala všechno utrpení z ruky Boží. Matka Boží, královna nebes, je nám zárukou, že každý dosáhne vítězství, kdo dovede s ní a s jejím Synem trpět. Růženec slavný, to je kniha, v které často čítáme, abychom přemohli ďábla.

Je rozumná modlitba svatého růžence a je také odůvodněná. Nejvážnějším důvodem, abychom se modlili růženec s důvěrou, je, že je to přání Matky Boží samé.

Žijeme v dobách, které se v mnohém podobají dobám apokalyptickým. Jsou všelijaká hnutí, mluví se o rozmanitých proroctvích a zjeveních, rozmohl se spiritismus. To je příznačné pro naši dobu. Ale nezapomeňme, že mnohá tato zjevení proroctví jsou dílem satanovým a že mají diskreditovat zjevení pravá. Nedejme se mást. Jedině Církev svatá má pravdu, jediné ona má právo rozhodovat, která zjevení jsou pravá a která ne.

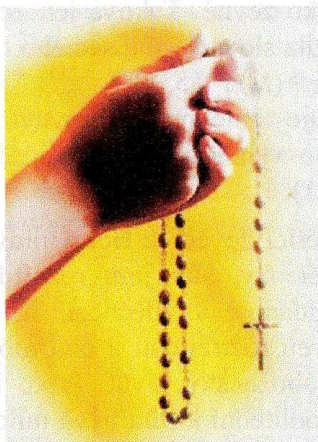
V poslední době jsou nejznámější zjevení Panny Marie v Lurdech, v La Salette a ve Fatimě. Lurdské zjevení bych přirovnal k růženci slavnému. Tam zjevila panna Maria své neposkvřené početí, které bylo začátkem její slávy. La Salette v tak mnohém připomíná tajemství růžence bolestného. A ve Fatimě, tam se zdá její zjevení tak lidské, tak radostné. Tam nám přislíbila pomoc v nejhorších dobách, tam zaručuje ochranu a pomoc pro věrné a vyvolené.

A právě ve Fatimě Panna Maria tolik zdůrazňovala, abychom se modlili svatý růženec. Je to její odůvodněné přání.

Svatý růženec je modlitba osvědčená. Tolikrát se již osvědčila její moc a síla, a osvědčí se zase znovu. Proto se zvláště modleme svatý růženec na úmysl Církve, aby zvítězila nad všemi svými nepřáteli. Jak krásná je tato dnešní oslava svatého růžence. Proč? Protože máme naději.

Co je na světě lidí beznadějných, kteří ztrácejí důvěru v lepší budoucnost. My křesťané musíme důvěřovat v Boha. Bůh je dobrý

a nejvyšší spravedlivý. Svými modlitbami a svými obětmi oslavujeme Boží Matku, posilujeme se naději. Ona nám pomůže, ona nás vysvobodí, když k ní budeme volat svatým růžencem. Nedávejme nikdy z rukou svatý růženec, držme se ho pevně a buďme si dobře vědomi nadpřirozené síly, kterou nám tato modlitba dává. Modlete se jej

společně v rodinách – jediné Královna svatého růžence nás uchrání i v nejhorších dobách!

Katechismus katolického náboženství ...

65. MODLITBA

202. Co je modlitba?

Modlitba je zbožné a láskyplné pozdvižení mysli k Bohu.

203. Proč se modlíme?

Modlíme se proto, poněvadž jsme povinni modlitbou ctít Boha, Pán Ježíš modlitbu výslovně přikázal a bez modlitby nedosáhneme milosti Boží, abychom zbožně žili a svatě zemřeli.

Modlitba. - Modlit se můžeme buď vnitřně anebo vnitřně a zároveň zevně. Vnitřně se modlíme, když zbožně a s láskou myslíme na Boha. Krásný druh vnitřní modlitby je rozjímání. Rozjímáme, když zbožně a s láskou přemýšlíme o některé pravdě víry, například o tom, jak je Bůh mocný, dobrý, milosrdný, jak se Pán Ježíš narodil, učil, činil zázraky, trpěl, zemřel, vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, jak seslal Ducha Svatého, jak přebývá mezi námi v Nejsvětější svátosti oltářní, jak se za nás obětuje ve mši svaté. Při tom vzbuzujeme v sobě nejen zbožné city, ale zvláště dobrou předsevzetí, v čem se zejména chceme polepšit.

Vnitřně a zevně se modlíme, když nejen zbožně a s láskou myslíme na Boha, ale zároveň při tom říkáme slova modlitby. Tato slova mohou být buď vlastní nebo naučená, z paměti nebo z modlitební knihy, potichu nebo hlasitě, soukromě nebo společně. Krásně se modlí, kdo zbožně zpívá. Rychle povznášeji k Bohu

modlitby střelné. Jsou to modlitby, které jsou vyjádřeny pouze několika slovy, na příklad „Pane Ježíši, s tebou a pro tebe!“

Kdyby někdo říkal jen slova modlitby nebo zbožné písně, při tom by však na Boha nemyslel, modlil by se toliko zevně. Taková jen zevní modlitba by nebyla platná. O takové modlitbě by platila slova Písma svatého: „Tento lid ctí mne ústy, ale jejich srdce je daleko ode mne.“ (Mat. 15, 8)

Zevně se zbožnost prokazuje smeknutím, rovným postojem, klečením, složením rukou, bitím v prsa. Co vyjadřují tyto zevní úkony? „Zdvihněte ruce i srdce k Hospodinu!“ (Pláč 3, 41)

Modlitební kniha. - Zbožný věřící dovede k Bohu mluvit samostatně vlastními slovy. Potřebuje však nové myšlenky, aby jimi roznítil a vyjádřil svou víru, důvěru, lásku k Bohu, svou oddanost a vděčnost. K tomu velmi napomáhá modlitební kniha. Ta brání zároveň roztržitosti a činí modlitbu pozornější. Také obsahuje vhodné poučení pro náboženský život. Proto berme vždy modlitební knihu s sebou na bohoslužby. Modlitební kniha bývá milou památkou i jako dar. Chodíváš s ní do kostela?

Proč se modlíme? - Máme se modlit nejen proto, že potřebujeme Boží pomoc, ale především proto, abychom Boha ctili jako svého nejvyššího Pána, jemu děkovali a jej usmiřovali. Proto řekl Pán Ježíš: „Je třeba se vždycky modliti a neustávat.“ (Luk. 18, 1) „Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.“ (Mat. 7, 7) „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.“ (Mat. 26, 41) Svatý Alfons napsal o modlitbě: „Svatí se stali svatými proto, že se modlili.“

Pán Ježíš se modlival každodenně, často dlouho do noci, ba i po celou noc. Oč více je zapotřebí modlitby každému z nás! Proto Církev povzbuzuje věřící denně k modlitbě zvoněním, příkladem i slovem. V každé mši svaté kněz vybízí opět a opět: „Oremus“! (Modleme se!) Modlitba nás spojuje s Bohem, posvěcuje nás a posiluje k dobrému, těší nás v soužení, pomáhá v nouzi a sjednává nám milost k setrvání v dobrém až do smrti.

66. MODLEME SE SPRÁVNĚ

204. Kdo se modlí správně?

Správně se modlí ten, kdo se modlí zbožně, pokorně, důvěrně, odevzdaně a vytrvale do vůle Boží.

205. Co řekl Pán Ježíš o vyslyšení správné modlitby?

O vyslyšení správné modlitby řekl Pán Ježíš: „Vpravdě, vpravdě pravím vám: Budete-li o cokoliv prositi Otce mého ve jménu mém, dá vám.“ (Jan 16, 23)

206. Jak vyslyší Bůh správnou modlitbu?

Správnou modlitbu vyslyší Bůh tak, že nám udělí buď to, oč prosíme, anebo něco lepšího.

Kdo se modlí správně? - Správně se modlí ten, kdo se modlí zbožně. To znamená, že při modlitbě s velkou vírou, důvěrou a láskou myslí na Boha a není dobrovolně roztržitý. Před modlitbou si pokaždé živě představ, ke komu chceš mluvit. Pokorně se modlí, kdo uznává, že je před Bohem nepatrný, slabý a hříšný. Všechno stvořené je před Bohem jakoby nic a on je Stvořitel všeho. „Modlitba pokorného proráží nebesa.“ (Sir. 35, 21) „Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává svou milost.“ (1. Petr. 5, 5) Vzpomeň na modlitbu pyšného farizeje a pokorného celníka v chrámě. Celník se modlil: „Bože, buď milostiv mne hříšnému.“ (Luk. 18, 13) Důvěrně se modlí, kdo s jistotou očekává, že ho Bůh vyslyší. S takovou důvěrou přistoupila nemocná žena k Pánu Ježíši, dotkla se jeho roucha a byla uzdravena. Uzdravené řekl Pán Ježíš: „Buď dobré myslí, dcero, tvá víra tě uzdravila.“ (Mat. 9, 22) Bůh ovšem nedá, co je zlé nebo spíše škodlivé. Kdo se však modlí se slabou důvěrou, o tom platí slova Písma svatého: „Kdo pochybuje, podobá se mořské vlně, která se větrem čeří a zmítá; jen ať se však takový člověk nedomnívá, že dostane něco od Pána.“ (Jak. 1,7-8) Odevzdané do vůle Boží se modlí, kdo úplně ponechává Bohu, kdy a jak ho vyslyší. Vzorem je nám Pán Ježíš, když se modlil na hoře Olivetské: „Otče, chceš-li, odejmi tento kalich ode mne, avšak ne má, nýbrž tvá vůle se staň!“ (Luk. 22, 42) Vytrvale se modlí, kdo v modlení neustává, třeba by i nebyl hned od Boha vyslyšen. Slepý žebrák u Jericha prosil opět a opět: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ (Luk. 18, 38) Podobně i my máme svou modlitbu opakovat **znovu a znovu**. Pán Ježíš nás k tomu vybízí slovy: „Je zapotřebí vždycky se modliti a neustávat.“ (Luk. 18, 1) „Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno!“ (Luk. 11,9)

Modli se vždy s největší důvěrou! I tobě říká Pán Ježíš: „Což někdo z vás, když ho bude jeho syn prositi o chléb, podá mu kámen? Anebo bude-li ho prositi o rybu, což mu podá hada? Dovedete-li tedy vy, jsouce zlí, dávatí svým dětem dobré dary, oč spíše dá váš Otec nebeský dobré věci těm, kteří ho prosí.“ (Mat. 7,9-10)

67. KDY A ZA CO SE MÁME MODLIT

207. Kdy se máme zvlášť modlit?

Máme se modlit zvlášť ráno a večer, před jídlem a po jídle, před prací a po práci, když zvoní k modlitbě a v pokušení.

208. Zač se máme především modlit?

Především se máme modlit za to, co je ke cti a chvále Boží a k naší spáse. Pán Ježíš o tom řekl: „Hledejte nejprve království Boží a jeho spravedlnost, a toto všechno bude vám přidáno!“ (Mat. 6, 33)

Kdy se máme zvlášť modlit? - Podle napomenutí Pána Ježíše „je zapotřebí vždycky se modlit a neustávat.“ (Luk. 18, 1) Můžeme se vždycky modlit, když myslíme často a s láskou na Boha i při práci, při odpočinku nebo při zábavě. Přitom si můžeme alespoň v duchu říkat krátké střelné modlitby. Jsou však chvíle, kdy se máme kromě toho ještě zvlášť modlit.

Ráno se můžeš modlit v tomto pořadí: Otče náš, Zdrávas, Věřím, Desatero, Zdrávas Královno, Anděle Boží. Potom vzbudíš dobrý úmysl; „Cokoli dnes budu myslet a mluvit, cokoli činit a trpět, obětuji, Bože, ke Tvé cti a chvále. Také chci dnes získat všechny mne možné odpustky. Tobě chci já sloužit bez ustání, Ty mně k tomu dej své požehnání.“

Večer se můžeš modlit v tomto pořadí: Otče náš, Zdrávas, Věřím, Pod ochranu tvou, Anděle Boží, Desatero se zpytováním svědomí a vzbuzením dokonalé lítosti. K tomu přidáváme duchovní svaté přijímání s modlitbou za šťastnou smrt.

Můžeš se však modlit ráno a večer i jiné modlitby, a to vlastními slovy. Když jsi někdy již velmi unaven anebo máš někdy opravdu velmi málo času, pak můžeš modlitbu ranní a večerní zkrátit a vykonat ji několika vlastními slovy. Vždycky však ráno vzbud' dobrý úmysl a večer vykonej zpytování svědomí s dokonalou lítostí. Den má 1440 minut. Není to mnoho, máš-li z tolika minut věnovat jen několik ranní a večerní modlitbě?

Před jídlem a po jídle sluší se Bohu poděkovat. Je proto bohumilý zvyk modlit se před jídlem a po jídle. Podobně, když se zvoní k modlitbě, zvláště v poledne, večer, ve tři hodiny v pátek odpoledne a umíráčkem. Také je správné modlit se před prací a po práci, neboť práce modlitbou posvěcená, je lehčí, úspěšnější a záslušnější. Bez Božího požehnání marné lidské namáhání. S Bohem začni každé dílo, podaří se ti až mílo.

Nejvíce se máme modlit v pokušení, před důležitým podnikem a v tíživé situaci, (starost, zármutek, nemoc, neštěstí, nebezpečí, hodina smrti) Bůh neopustí toho, kdo se ho nespustí. „Kdo se umí náležitě modlit, umí také náležitě žít.“ (sv. Augustin)

Kde máme se modlit? - Bůh je všude a nejbližší je v nás. Proto se i my můžeme modlit všude. Pán Ježíš se rád modlival o samotě. Tím nám dal příklad a také doporučil modlit se při zavřených dveřích. (Mat. 6, 6) Proč? Také ovšem doporučil se modlit společně a dal pro společnou modlitbu zvláštní zaslíbení: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já mezi nimi.“ (Mat. 18,20)

Dokud dýcháš, žiješ. Dýcháním se okysličuje krev a tak se udržuje tvůj život. Máš nejen tělo, ale máš také duši. I duše musí dýchat. Dýcháním duše je modlitba. Když se modlíš, tvoje duše čerpá u Boha posilu, aby sis vždy zachoval milost posvěcující, přemáhal pokušení a konal dobré skutky. Dej si proto hodně záležet na dobré, zbožné modlitbě! Co nejčastěji používej střelné modlitby. Tak bude tvoje duše modlitbou stále dýchat a stále čerpat potřebnou posilu.

68. OTČE NÁŠ - ZDRÁVAS MARIA

209. Proč je „Otče náš“ nejlepší modlitba?

„Otče náš“ je nejlepší modlitba, protože pochází od Pána Ježíše a obsahuje krátce všechno, zač se máme modlit.

Prosby modlitby Páně. - Poněvadž modlitba „Otče náš“ je od Pána Ježíše, říkáme jí modlitba Páně. Skládá se z oslovení „Otče náš jenž jsi na nebesích“ a ze sedmi proseb. „Otče náš“ říkáme Bohu proto, že je náš nejlepší Otec a všechno dobré máme od něho. Při svatém křtu nás přijal za své děti i dědice nebeské blaženosti. Můžeme jej prosit ještě s větší důvěrou, než děti prosí vlastního otce. Říkáme „Otče náš“ - nikoliv Otče „můj“, protože jsme před Bohem všichni jako bratři a sestry. Oč prosíme pro sebe, o to prosíme také pro lidi ostatní.

V prvních třech prosbách prosíme o věci božské. „Posvět’ se jméno tvé.“ Jménu Božímu a Bohu samému patří nejvyšší úcta. Zde prosíme, aby ode všech byl poznán a náležitě uctíván. „Ne nám, Pane, ale jménu svému dej slávu.“ (Žalm 113, 1) „Přijď království tvé.“ Království Boží na zemi je Církev, království Boží v duši je milost posvěcující a království Boží v nebi jsou svatí ve věčné blaženosti s Bohem. Zde prosíme, aby všichni lidé přišli do Církve, žili svatě a dostali se do nebe. „Bud’ vůle tvá.“ Vůle Boží je to, co Bůh přikazuje nebo k naší spáse zařizuje. Zde prosíme o milost, abychom jeho přikázání poslouchali a s jeho řízením souhlasili tak oddaně, jako svatí v nebi. Ve čtyřech posledních prosbách prosíme o věci lidské. „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ Chléb vezdejší neboli každodenní je pokrm a nápoj, a teplo a světlo. Chlebem duchovním je slovo Boží a svátost oltářní. „Odpust’ nám naše viny.“ Naše viny jsou naše hříchy a naším viníkem je, kdo nám ublížil. „A neuved’ nás v pokušení.“ Celý náš život je stálá zkouška. Doléhají na nás pokušení od těla, od světa a od ďábla. Prosíme Boha, aby nás nenechal v pokušení klesnout. „Ale zbav nás ode zlého. Amen.“ Zlo je ďábel, hřích, bolest, hanba, zármutek. Největší zlo je hřích těžký a věčné zavržení. Amen znamená: Staň se, oč prosíme.

Prosby pozdravení andělského. - Modlitbě „Zdravas Maria“ říkáme pozdravení andělské, poněvadž začíná slovy, kterými pozdravil Pannu Marii archanděl Gabriel při zvěstování. Svatá Alžběta ji potom uvítala slovy: „Požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého.“ Ostatní slova přidala Církev již za dávných časů. „Zdravas“ (latinsky Ave) znamená: Bud’ pozdravena! „Milosti plná“ znamená: Od svého prvního počátku byla Panna Maria naplněna milostí posvěcující, neboť nebyla poskvrněna ani hříchem dědičným a uchránila se i každého hříchů osobního. „Pán s tebou“ znamená: Bůh tě vedl a chránil od počátku života. „Požehnaná ty mezi ženami“ znamená: Panna Maria je ze všech lidí nejslavnější a chvály nejhodnější. „A požehnaný plod života tvého, Ježíš.“ Tímto požehnaným plodem je její Syn, Pán Ježíš. „Pros za nás hříšné“ nám připomíná, abychom s velkou důvěrou Pannu Marii o všechno prosili, neboť její přímluva je u Boha nejmocnější.

Modlit se mohou jen andělé a lidé. Člověku dal Bůh rozum, aby jej mohl poznat, s láskou ho uznávat a velebit jako Pána světa i celého vesmíru a k němu se obracet ve všech potřebách jako ke svému nejlepšímu nebeskému Otci. Považuj to proto za velké vyznamenání, že smíš spínat ruce k modlitbě. Modlitba je vzácný klíč, neboť jím si můžeš otevřít poklady největší - poklady Božích milostí.

POŘAD BOHOSLUŽEB 13. 2. – 20. 2. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 13. 2.	6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za ž a + r Hubovu a Hrabínovu a DO
		Černotín	9:30	za ž a + ctitelky PM
		Bělotín	11:00	za Františka a Boženu Erlovy, s Josefa, vnuka a DO
Pondělí 14. 2.		Hustopeče	16:30	za Karla Bajera, mžku, ž a + r a za pomoc a ochranu Boží
Středa 16. 2.		Bělotín	14:00	pohřeb - Jozef Kretík
		Černotín	16:00	mše svatá
		Špičky	17:00	za + Ludmilu Voldánovou, mžl, rod, bratry, dceru a DO
Čtvrtek 17. 2.	Sv. Alexia a druhů, řeholníků	Bělotín	15:00	pohřeb p. Stodůlkové
Pátek 18. 2.		Hustopeče	16:30	na poděkování za dar 75 let života
		Černotín	18:00	mše pro děti a mládež
Sobota 19. 2.		Černotín	17:00	za mžl Antonína Petržílka a 2 rod
Neděle 20. 2.	7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ sbírka svatopetrský halěr	Hustopeče	8:00	za Jana Frydrycha, mžku, rod a r Frydrychovu, Kubešovu a DO
		Špičky	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	za otce a syna K. H. Keinera z Lučic a rodinu Heleny Eichenseerové z Bělotína

Telefon na faru: **581 626 040**